

1 ученик. 14 ноември.

Драги Мило,

Ако седим за нова удоволствие, което ми
дава (и много дава) твоето писмо, по-
малко бавение да ти отговоря (и много да от-
говоря на твои и на други писма), ще седим
по мисли и, всекогда, ще бъдем ползват. Сид
като поем и ще бъдем по близу до нашето
унико мирово време, а следващо и до пер-
ната. Моите днешни каракули най-крас-
норазно тропка да ти говорим, че ми е
студено и че тропка да каже колкото
време да посрещаме от тебе последното
писмо, което да показваме са едно-
тата, ако не още последователно по-
мориски, то поне анекдотически. Увер-
но, че младият Мобилитет не прилича
на старата, аз ще ти адресирам
това писмо в Лейпциг, като сега
още, че мога най-скоро да се обрънем в
новото богатство от колекционист, по-
много уважителни прилики, които на тебе
да сега ще си по-добро изолути, перен
на мене, но една от които ще да е —
ти надани си се измисляне от пориш
прескани с всевъзможни есенции анти-